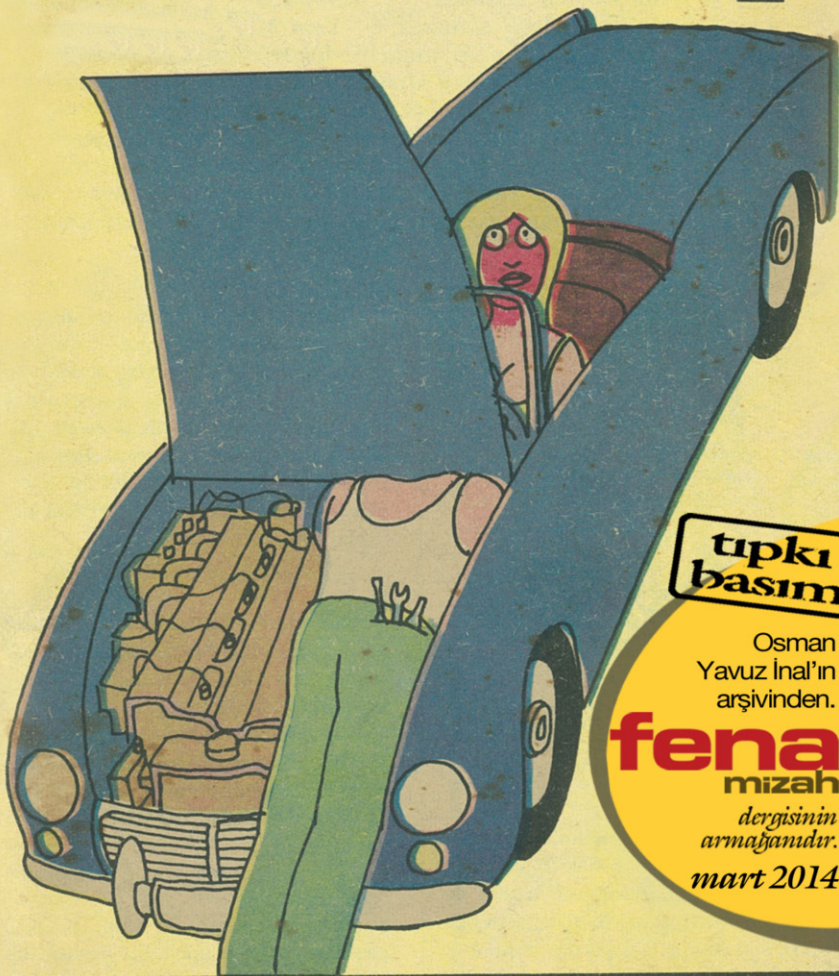

GÜNAYDIN

ustura

1

tipki
basım

Osman
Yavuz İnal'ın
arşivinden.

fena
mizah

dergisinin
arşividir.

mart 2014

www.fenamizah.com

CUMARTESİDEN CUMARTESİYE, TIRAŞ EDERİZ HEP VERESİYE.

Berber Zulufî

ANLAT DİRDİNİ MARKO PAŞA'YA!

Derdini söylemeyen dermanını bulamaz. Bu zamanda, derdini söyleyen de dermanını bulamaz ama, hiç olmazsa derdini döküp içini boşaltmış, dedikodu konusu olarak da dostuna, düşmanına yardım etmiş olur. USTURA, dertli okurlarına -Yani bütün okurlarına- yardımcı olmak için, büyük fedakârlıklarla, Markopaşa'ya da yazı kadrosuna almayı başarmıştır. USTURA'nın her sayısında, bu sayfada, soracağımız soruları, yazarımız Markopaşa cevaplandıracaktır. Yetkili sandığımız resmi makamlara boşuboşuna başvurup başımızı acıtacağımıza, çok yumuşak olan Markopaşa'ya başımızı vurmanız çıkarmanız gereğidir. Yazık değil mi başımıza!..

MARKO PAŞA KİMDİR?

1839 - 1889

(senatör) olmuş ve 1889 da ölmüştür

Türk toplumunda ün kazanmasının başlıca nedeni, sonuna kadar dertlerini dinlediği kişilerin sorunlarına hiç bir çözüm yolu göstermese de ona içlerini dökenlerin boşalıp rahatlamalarını sağlamasıdır. Her zorluğu çözümliyecemiş gibi görünerek, ama hiçbirşey yapmadan, sabırla dinlediği kişi susunca,

--Anladım, anladım ama ne? diye sorarmış.

Karşısındaki baştan sona birdaha anlatır, Markopaşa, sözünü kesmeden onu dinledikten sonra, sorusunu bir daha tekrarlamış:

--Anladım, anladım, ama ne?

Bu, böylece sürer, sonunda anlatmaktan usanıp yorulan dertli kişi de içini dökmenin rahatlığına kavuşmuş.

İşte bu yüzden, sonuç alınamayacak, başvurulacak yer de olmayan zor durumlar için "Derdini Markopaşa'ya anlat! " sözü, bir deyim, bir atasözü olarak kullanılmaktadır.

Bu türlü davranışlarından ötürü Markopaşa'ya "Kös dinleminin biri" denilemez. Çünkü o, bilerek bu dav-

Osmanlı Rumlarından, Markopaşa diye ünlü Apostol Marko, Askerî tıp okulunu bitirdikten sonra 1861 de albay olarak Sultan Abdülaziz'in baş hekimi olmuş, paşalığa da yükselecek on yıl bu görevde kalmıştır. Abdülhamit zamanında Tıp Okulu Müdürü "Tıbbiye Nâzırı" ve 1878 de, bu görev üstünde kalarak ayân azası

ranışlarıyla olumlu bir yol tutmuş, ilerici bir gençlik ocağı haline gelen Tıp Okulunun devrimci öğrencilerini Abdülhamit'in zorba yönetimine karşı korumuş, sözde vurdum-duymaz ya da "ne şiş yansın, ne kebab" gösterili davranışlarıyla Abdülhamit'in suyunu gider gibi görünerek müdürlükte kalmanın yolunu bulmuş, böylece devrimci öğrencilere zarar gelmesini önlemiştir. Bu olumlu davranışlarıyla Markopaşa, tarihsel kişiliğinin üstünde bir toplumsal kişilik kazanmıştır.

RANDEVU

Kalp mütehassısı bir doktorun sekreteri, telefon eden hastaya, üç hafta sonrası için randevu verince hasta bağırdı :

-Üç hafta mı? Fakat ben o zamana kadar ölebilirim.

Sekreter,

-Üzülmeyin canım, dedi, randevuyu her zaman iptal edebilirsiniz.

ÇAPKIN DOKTOR

Anne,

-Çok şükür artık iyiyim, dedi, Galiba kalbimdeki rahatsızlık da geçti. Fakat şu rahibin ziyaretime gelip hastalığıma tedaviye çalışması beni fazlasıyla duygulandırdı.

Kızı,

-Fakat anneciğim, dedi, bize gelen rahip değildi ki... Seni muayene eden, kasabadan getirttiğimiz kalp doktoruydu.

-Yaa, demek doktordu. Zaten ben de onu bir rahip için fazla laubali bulmuştum.

DOKTORUN DEDIĞİ OLUR

Adam arkadaşını barda kafayı çekerken görünce sorar:

-Yahu, ben doktorun sana günde sadece bir kadehe müsaade ettiğini sanıyordum. Arka daşı cevap verir:

-Tabii, doktorun tavsiyesine tastamam uyuyorum. Mesela, bu kadehi 1981 yılının 4 Ağustos günü için içiyorum.

"Orda dikilip alık alık bakacağına üflesene Johnson!"

YURTTAŞIN EKMEĞİYLE OYNANMAZ

Sayın Tarım Bakanımız, "Türkiye'nin buğday ihrac eden ülkelerden biri olacağı" müjdesini verdiğindenberi, halkımız, bu yıl buğday sıkıntısı çekileceğini anlamıştı. Çünkü yılların verdiği tecrübeyle halkımız, sözüne güvenilir bir sayın zatın, filân maddeye zam oluyacak diye söz vermesini, o maddeye çok yakında zam olacağı ihbarı diye saymakta ve o filân maddeyi pazar ve piyasadan topluyarak, ulusal ekonomimizin temeli olan karaborsayı canlandırmaktadır. Ve yine halkımız yılların verdiği tecrübeyle, sözüne güvenilmesi gereken bir yetkilinin, falan maddeyi ihrac edeceğimiz müjdesinin, o maddenin sıkıntısı çekileceği ve ithali için çalınmadık kapı bırakılmayacağı demek olduğunu anlamaktadır.

Esasen sözüne güvenilir kaynakların ve yetkili kişilerin başlıca görevleri halkı aldatmadan atlatmak olduğuna göre, sayın Tarım Bakanı bu konuda görevini tam olarak yapmış olmanın vcdan huzuruyla rahat rahat uyuyabilir.

Buğday sıkıntısı karşısında hükümetimiz elinden geleni arkasına koymamış ve ilk önce Sam Amca'sının kapısını çalarak, "borç yiyen kesesinden" diyerek buğday istemişse de, büyük dostumuz büyük müttelikimiz ve büyük koruyucumuz Amerika "para peşin, kırmızı meşin" bevarıyla borca buğday veremeyeceğini bildirip sayın hükümeti aşağı kapıya göndermiştir. Bunun üzerine hükümetimiz, Kanada'nın, sonra Almanya'nın, daha sonra Pakistan'ın kapılarını çalmışsa da oralarından buğday değil cevap bile almamıştır.

Bu durumda buğday sıkıntısı nasıl giderilecektir? Bu konuda hükümet çevresine yakın ekmek uzmanlarının ileri sürdükleri teklifler şunlardır:

1 - Buğday sıkıntısının nedeni, döl bereketi sonucu nüfusumuzun gittikçe artarak, çoğalan nüfusa ekmek yetiştirilememesidir. Buğday üretimi artırılacağına göre, nüfus üretimini azaltmak gerekir. Bunun için de, ulusumuza özgü olaganüstü nüfus üretimine mola vermeleri için, çukurlara ve uçkurlara hâkim olunması yolunda yurttaşlara propaganda yapılması ve rica edilmesi gerekir.

2-İleri sürülen bir başka teklif de şudur: Bilindiği gibi, tütün, pamuk, deri, palamut ihracatından sonra en büyük döviz kaynağımız fındıkçılıktır.. Ondan sonraysa salyangoz ve arkasından işçi ihracatımız gelmektedir. Bugüne kadar ancak Avrupa ve Avustralya'ya işçi ihrac edilebilmiştir. Dünyanın altı kıtası

"Ben olsaydım, ilk turda öndekini kollar, son turu da dört dakikada koşarak yarışı kazanırdım."

olduğu düşünülürse, Asya, Amerika ve Antartika (Kutuplar) ya da işçi ihraç ederek hem döviz kazanılabilir hem de boğaz sayısı azaltılarak geri kalanlara ekmeğe yetiştirilebilir.

3-Bir başka teklif de şudur:Ekmeğin içine buğday unundan başka maddelerin karıştırılması artık mümkün değildir. Çünkü bugüne kadar ekmeğe, ip, sicim, çivi eski çorap parçaları, paslı demir, teneke artıkları gibi her türlü yabancı madde o kadar çok karıştırılmıştır ki, yediğimiz hamurumsu çamurumsu maddeye ekmeğe denilebilmesi için, içinde bir miktar da un bulunması şart olduğundan, artık ekmeğe başka bir yabancı madde daha karıştırılması olanaksızdır. Bu durum karşısında ancak ekmeğin gramajı azaltılabilir. Her ne kadar cumhuriyetin ilânındanberi her hükümet büyük başarıyla ekmeğin gramajını azaltmışsa da, bugün aslanın ağızındaki ekmeğe yine de, dürbün, büyüteç ve mikroskop yardımı olmadan görülebilmektedir. Bu durumda ekmeğe biraz daha küçültülerek buğday sıkıntısı önenebilir.

Ekmeğe fiyatına zam yapılarak, her önüne gelenin durmadan ekmeğe yemesi önlenir, boşboşuna buğday israfına meydan verilmemesi de teklifler arasında dır.

Bu arada, ekmeğe bakanlığı, buğday bakanlığı kurularak bir iki milletvekili-nin daha tatmin edilmesi ve Mari Luiz mi, Mari Terez mi, Mari Stuvart mı, yok

sa Mari Antuvanet mi, işte o tarihi ka-dın bilmem ne Marika'mın dediği gibi ek-mek bulamayanların pasta yemeleri de düşünülen tedbirler arasındadır.

Biz, yurttaşın ekmeğiyle oynamama-sını dileyerek, Faruk Nafiz'in gençli-ğinde, yazıp şimdi unuttuğu ve unutulma-sını istediği şiirinden bir mısra ile ya-zımıza son verirken hükümetimizi uyarmak istiyoruz.

Doğar aç midelerden nur topu gibi ihtilaller.

ANLAMI KALMAZ

Telgraf gişesine yanaşan bir kızılderili, memura bir kâğıt u-zadır ve,

-Bunu lütfen hemen çekiniz, der. Memur, telgrafı yüksek sesle okumaktan kendini alamaz:

"Huah huah huah huah huah huah huah huah..."

Sonra kızılderiliye dönerek der ki:

-Dilerseniz aynı parayla tel-grafa üç "huah" daha ekleyebi-lirsiniz. Kızılderili şiddetle kar-şı çıkar:

-Sakın haaa, der... Öyle ya-parсанız cümlemin hiç anlamı kalmaz ki...

AÇLIĞA İDMAN

Şair Edwin Arlington Robinson'a genç ve hevesli bir meslektaş sorar:

-Sizce şiire yeni başlayan birisinde bulunması gereken en önemli nitelik nedir ?

Tecrübelerine dayanan ünlü şair:
-İştahsızlık, der.

AZIN AZI

Hayatının son yıllarında sık sık tekrarlanan hastalık nöbetleri John Barrymore'un çalışmalarını oldukça kısıtlamış ve doktorlar ünlü aktörün çok az yiyip içmesine ve hareket etmesine izin vermişlerdi.

Bir keresinde hemşire, açlıktan başı dönen Barrymore'a her zamanki pehriz yemeğini verdikten sonra sordu:

-Başka bir isteğiniz var mı efendim ?

Barrymore,

-Evet dedi, acaba bana posta pulu alabilirmisiniz ? Herhalde biraz okumamın bana zararı dokunmaya -
cak.

-''Beklettiğim için özür dilerim, berbere gitmem gerekiyordu da...''

BİR SİZDEN

GELİNCE SÖYLERİM

Sir Thomas Beecham büyük bir titizlikle orkestrasını yeni konser için çalıştırıyordu. Fakat ünlü şef, her provanın sonunda çalgıcılara eşerin belirli bir bölümünü yeniden tekrarlatıyordu. Nihayet Sir Thomas öfkeyle değneğini yanındaki iskemleye koydu ve kükreyen bir seslebağdı:

-Birinci trombonun sesi çok yüksek çıkıyor.

Örkestranın arka sıralarından türkek bir ses duyuldu:

-Fakat efendim birinci tromboncu burada değil ki !

Bozulan şef sinirli sinirli cevap verdi:

-Pekâla, öyleyse geldiği zaman kendisine birinci trombonu çok yüksek sesle çaldığını söyleyin.

İÇİ VE DIŞI

Eddie Cantor, bir kocanın daima karısından başka kadınların giyimlerine dikkat etmesinin nedenini şöyle açıklıyor :

''İnsan, paketin içinde ne olduğunu bilirse, ambalaj önemini kaybeder.''

HEYKEL YERİNE CANLI SI

Ünlü İtalyan kompozitörü, Rossini Fransa'da hali vakti yerinde bazı hayranlarının onuruna bir heykel dikmeyi tasarladıklarını öğrenince sorar:

-Bu heykel kaç mâl olacak ?

-Aşağı yukarı on milyon frank.

-On milyon frank mı ? Ben beş milyona heykelin kaidesi üzerinde ayakta durmaya bile razıyım.

ÇİN İMPARATORUNA

Süleyman Nazif, Bağdat valisiyken Ordu Komutanlığından şöyle bir telgraf gelir :

"Yüzbin okka şekerle onbin okka çayın yirmidört saat içinde orduya gönderilmesi."

Süleyman Nazif, telgrafla şu cevabı verir :

"Çin İmparatoruna çekilmesi gerekirken yanlışlıkla vilâyete çekilen telgrafınız okundu. Sivil memurların sorumluları mahşer gününe kalmıştır."

DÜNYANIN KURTULUŞU

İngilizler, İstanbul'u işgalden sonra kimi Türk aydınlarını Malta adasına sürmüşlerdi. Süleyman Nazif'le Enver Paşa'nın babası Ahmet Paşa da sürgünler arasındaydı. Süleyman Nazif, Ahmet Paşa'ya,

-Paşa hazretleri, gelin, bir kız alıp sizi burda da evlendirelim... diyet tutturur.

-Niçin ?

-A efendim, bir oğlunuz oldu. Enver, koca Osmanlı İmparatorluğunu batırdı. Belki burda doğacak oğlunuz da şu uğursuz İngiltere İmparatorluğunu batırır da, dünyanın başını dertten kurtarır.

- "Bu gece olmaz Bill. Karım niha yet hastalanmış. Bu gece evde kalıp bu mutlu olayın tadını çıkaracağım."

BİR BİZDEN

YA ÖLMEZSEN !..

İyi arapça bilmediği halde Kuran'ı çevirmeye kalkışan, üstelik yaptığı işi önemsetmek için, bazı bölümleri de özetlediğini söyleyen birisi, Süleyman Nazife'e ,

-Bu çeviriyi bitirmeden ölürüm diye çok korkuyorum... deyince, Süleyman Nazif dayanamayıp patlar :

-Ben de, Tanrı korusun, ya ölmez de çeviriyi bitirirsiniz diye korkuyorum...

- " Kocacığım, peki, tavuk yah-nisi pişireyim ama, daha önce aparatifini almalıyacak mısın? "

HEM CAHİL, HEM AÇ !..

Süleyman Nazif'le Mehmet Âkif, birgün Köprü'den geçerlerken bir dilenci yanlarına sokulup,

-Açım, bir sadaka !.. diye elini açmış.

Süleyman Nazif parayı uzatırken dilenciye sormuş :

-Okur yazar mısın ?

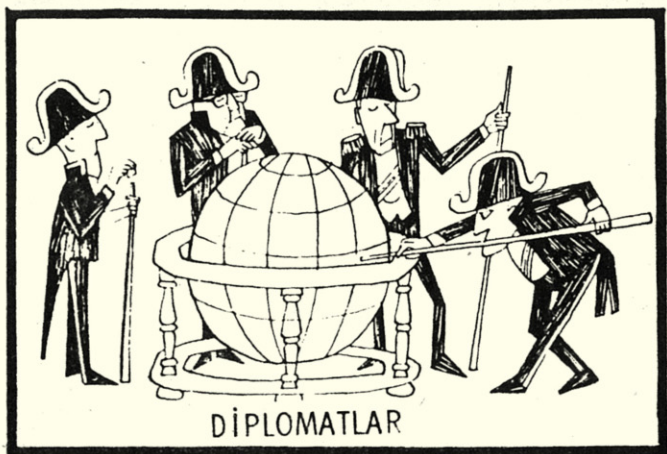
-Hayır beyim...

Dilenci uzaklaşırken, o günlerde para sıkıntısı çeken Süleyman Nazif, Âkif'e,

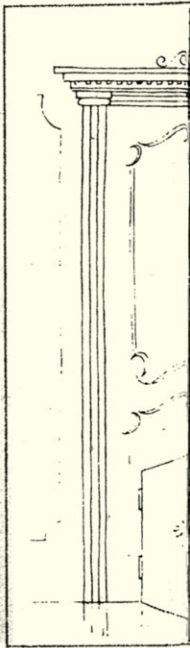
-Şaşılacak şey, demiş, demek okuryazar olmayanlardan da aç kalkanlar varmış!..

MACAR KA
TIBOR

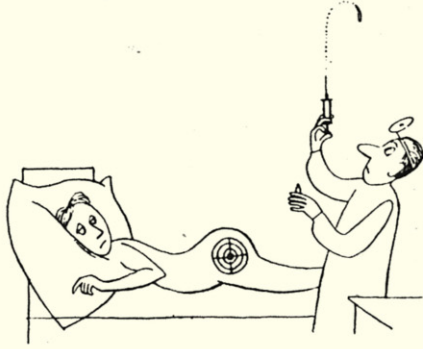

DİPLOMATLAR

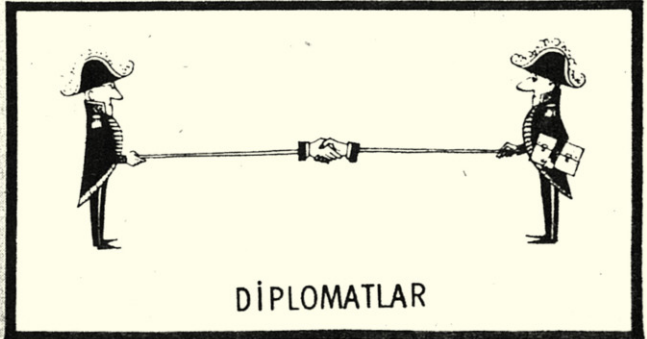
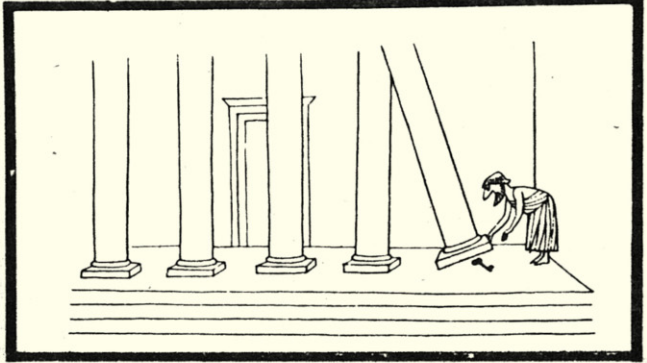
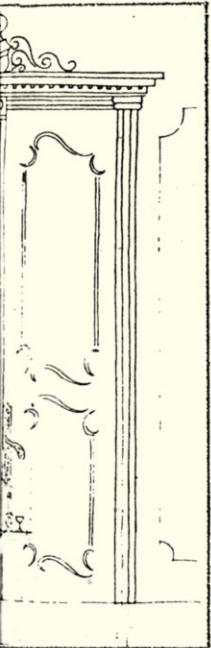

Acemi Doktor

RİKATÜRCÜ
KAJAN

DİPLOMATLAR

SABIRSIZ

Biri, izinli kaymakam,, sivri suratlı, patlak gözlü otuz yaşlarında bir adam. Öteki, Şıra-i devlette âzâ mülâzimi, esmer, yakanak kemikleri çıkıkça, iri yüzlü geniş omuzlu bir efendi.

Mektep arkadaşı idiler. Kahvenin bir köşesinde oturmuşlar, konuşuyorlardı. Âzâ mülâzimi diyor ki :

-Bilmezsün, onun başına neler geldi. Karısının Perşembepazar'ında bir dükkânı yok mu idi ?

Kaymakam sabırsız :

-Evet, dedi, yandı değil mi ?

-Yandı mı, ne vakit ?

-Yok... Ben bilmiyorum, sen dükkân dedin de!

-Ben, yandı demedim.

-Yok. Sen demedin ya ben soruyorum...

-Ha ? Yanmadı. O dükkânın üstünde bir odası varmış.

Öteki acele ederek:

-Anladım, dükkân odası.

-Evet dükkânın üstünde oda.

-Malûm malûm.

-Evet... Niyazi o oda için karısına diyormuş ki, ben onu dükkânla beraber kiraya veriyorum.

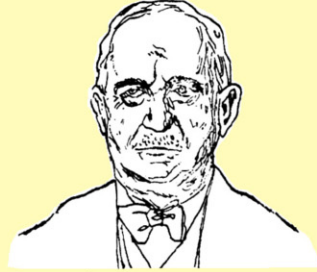
Kaymakam, gene sözün sonunu bekleyemedi:

-Hâlbuki, dedi, ayrıca kiraya verip parasını kendi yiyormuş...

-Ayrıca kiraya mı veriyormuş ?

-Ben bilmiyorum, sen diyor-dun da !

-Ben ayrıca kiraya veriyor-demedim.

MEMDUH ŞEFKET ESENDAL
(1883-1952)

Çorlu'da doğan Memduh Şevket Esendal, düzgün bir okul öğrenimi göremedi. Kendi sözleriyle "Okulda içinde, hiç bir okuldan mezun olmamış, tam anla-mıyla bir alaylı olarak" yetişmiştir. Babası ölünce ailenin yükü omuzlarına bindiğinden Balkan Savaşı'na kadar (1912) toprak işlerinde çalıştı, sonra İstanbul'a göçetmek zorunda kaldılar. Genç yaşındanberi "İttihat ve Terakki" üyesiydi, sonradan bu fırkanın (partinin) müfettişi olarak Anadolu ve Rumeli'yi dolaşarak halkı yakından tanıdı. 1920 de Birinci Büyük Millet Meclisi Hükûmetinin elçisi olarak Azerbaycan'da bulundu. Kurtuluş Savaşı'ndan sonra yürda dönüp, oniki yıl İran, Afganistan ve Sovyetler Birliği'nde elçilik yaptı. Kendi çalışmasıyla Farsça Fransızca ve Rusça öğrendi. 1938 de yurda dönünce Halk Partisi milletvekili, sonra da bu partinin genel sekreteri oldu. 1945 de isteğiyle bu görevden ayrı-larak kendisini yazılarına verdi. 1952-de Ankara'da öldü. Politika çalışmalarını sanat çalışmalarına karıştırmak istemediğinden hikâyelerinde takma adlar kullanıyor ve daha çok politikacı olarak tanınıyordu. Genellikle hikâyelerinin altında imza yerine adının baş harfleri olan "M. Ş. E." harflerini kullanıyordu. Ancak, "Ayaşlı ve Kıracıları" adlı romanıyla bir yarışmada derece alınca M. Ş. E.'nin, Memduh Şevket Esendal olduğu kamuca anlaşılmıştı.

Sunduğumuz "Sabırsız" adlı hikâyesini 1925 de, yani kırk üç yıl önce yazdığını halde, hikâyenin dilindeki yalınlık, doğruluk, olağanüstü başarı olarak görül-mektedir.

-Yok, karısına kiraya veriyorum, diyormuş, dedin de .

-Ha. Öyle diyormuş... Dükkân kiracısına da...

Kaymakam, bu sefer de dayanamadı, sözü kesti:

-Tenbih etmiş ki, soran olursa, ben bu odayı kiralamam desin.

-Ha ! Öyle. Yoksa sana da hıkâye ettiler mi ?

-Yok şimdi senden dinliyorum. Sen söylüyorsun.

-Ben demedim, sen dedin.

Kaymakam, işin karıştığını anlatarak:

-Canım neyse, tenbih etmiş. Sonra ?

-Evet, sonra bir gün kadın so-kağa çıkar, oradan geçerek aksigibi dükkâna uğrar.

-Dükkâncıdan doğrusunu öğrenir, değil mi ?

-Nenin doğrusunu ?

-Yâni dükkânın herifte kirada olmadığını...

-Yok... Herif dükkânda bulunmaz.

-Öyle ise kadın dükkânı kapalı bulur, bir şey de öğrenemez.

-Bir şey öğrenemez mi ? Yok, bana Niyazi'nin anlattığına göre öğrenir. Belki sana başka türlü anlatmışlardır.

-Bana kimse bir şey anlatmadı.

-E ! Nereden biliyorsun ya ?

-Yok, benim bildiğim yok. Sen söylüyorsunda ben de söyledim.

-Ben ne söyledim ?

-Canım, dükkâncı dükkânda yokmuş, demedin mi ? Dükkâncı orada olmayınca, dükkân da kapalı olur, kadın da bir şey öğrenemez diyorum.

Azâ mülâzimi arkadaşını pek iyi anlamıyordu, biliyor da mı söylüyor, yoksa kendinden mi uyduruyor. Biraz canı sıkılarak:

-Bilmem, dedi, Niyazi'nin bana anlattığı böyle.

Öteki:

-Nasıl ? diye sordu.

-İşte söylediğim gibi..

Kaymakam, kendi acelesi ile lakırdının büsbütün karıştığını görerek sabretmek istiyorsa da içinden bir şey sanki bir hıçkırık onu söyletiyordu:

-Pekâla, sonra ? dedi.

-Sonrası, çırak dükkânda bulunur, kadın da ondan sorar.

Kaymakam, tekrar kendini tutamadı.

İçi titreyerek:

-Ha! dedi. Anladım. Çırağın bir şeyden haberi yok, oda bizde değildir, diye kadına söyler, değil mi ?

Öteki :

-Yooooook... Yanlışın var. ancak bilmem, günahı boynuna, ben de Niyazi'nin yalancısıyım. Onun dediğine baksan, çırağın haberi varmış Ama, mahsus domuzluğundan kadına der ki...

Kaymakam sözü kesti:

-Dükkân kiramızdadır, ama, oda değildir, dedi.

-Yok, bunları kadın kızkardeşi-ne kendi vermiş.

-Yok, öyle dese, ne devlet. Der ki, beyefendi yukarıda bir hanımla oturuyor.

-Bu hanım nereden çıktı ! diye kaymakam sordu ve üzülmüş göründü. Öteki soğukkanlılıkla cevap verdi:

-Hanım mı ? dedi, bilmem Hanımın nereden çıktığını bilir miyim ?

-İşe bir hanımın karıştığı aklıma gelmemişti bile .

RESMİ NASIL?

Üçüncü sınıfın öğretmeni resim dersinde öğrencilerinden, büyüdükleri zaman seçecekleri mesleğin bir resmini çizmelerini istedi. Dersin sonunda, öğrenciler birer birer yaptıkları resimleri öğretmenlerinin masasına bıraktılar. En sonra, sınıfın arka sıralarında oturan küçük bir kız ürkek ürkek yerinden kalktı öğretmene yaklaştı ve elindeki boş kağıdı uzattı. Öğretmen şaşırarak küçük kıza sordu :

-Yavrum, sen büyüdüğün zaman ne olmak istediğini bilmiyor musun?

Küçük öğrenci cevap verdi :

-Bilmez olur muyum efendim, evlenmek istiyorum, ama resmini nasıl yapacağımı bilmiyorum ki!..

BİR KÜÇÜK FARK

-Deli ile sinirli arasında ne fark vardır?

-Deli, iki kere ikinin beş ettiğine yürekten inanabilir. Sinirli ise, iki kere ikinin her zaman dört ettiğini bilir ve neye dört ediyor diye öfkelenir.

-Nereden karışacağı?

-A, canım hikayenin gelişi yok mu?

-Ee!

-Esi sağlık, sen anlat. Karısı hemen yukarı çıkmış değil mi?

-Yok. Gitmiş karokola, polise haber vermiş.

-Sonra gelip basmışlarmı?

-Sonra kadın. Mısır Çarşısında komşuları varmış, esnaftan onlara haber vermiş.

-Gelip basmışlar.

-Gelip basmışlar, ama kimseyi bulamamışlar!

Kaymakam hiç düşünmiyerek:

-Anladım dedi, çırak yalan söylemiş.

-Hiç değil, doğru söylemiş.

-E, doğru söylemiş de niye bulamıyorlar?

-Çırak, hanıma söyledikten sonra pişman olmuş, yukarı çıkıp Ni-

yazi'ye de söylemiş. Onlar da çıkıp gitmişler.

-Desene oğlan kurtuldu!

-Nereden kurtuldu!

-İşte, çıkıp gitmişler, diyordun ya!

-Diyordum, ama odada bazı giyecek eşyalarını unutmuşlar. Niyazi'nin karısı da bu eşyayı bulunca kendi şeyleri olduğunu tanımış.

-Ha! Niyazi, karısının esvaplarını çalıp öteki karılara veriyormuş, öyle mi?

-Yok bunları kadın kızkardeşine kendi vermiş.

Kaymakam, Niyazi'nin baldızı ile seviştiğini sandı:

-Ha tamam, anladım, dedi.

-Neyi anladın?

-Belli, Niyazi baldızını seviyormuş.

-Yok canım, baldızını sevdiği yok, onun baldızı ihtiyar bir kadın. O eşyayı Niyazi'nin karısı kızkardeşine vermiş, o da evde büyüüttüğü bir ahretliği var, ona vermiş. Niyazi de bu ahretliği kandırmış, nasıl ediyorsa, haftada iki gün dükkânın üstüne getiriyormuş.

-Niyazi mutlaka karısından bir dayak yemiştir!

-Yok. Niyazi ondan sonra karısının yüzünü görmemiş ki, ondan dayak yesin. Kadın kapıyı açıp eve almıyor. Hem eve almıyor, hem de iki avukat tutmuş, emniyeti suistimal dâvası ediyor.

Kaymakam şaştı. Sonra acıdı:

-Yaaa, dedi. Oğlan şimdi han köşelerinde kaldı, desene! Gördün mü beş dakikalık zevkin sonunu! Bir yandan rezalet, bir yandan da dâva. Sen kendisini görüyor musun?

-Dün gördüm.

-Bari, teselli edeydin.

-Neden?

-Nedeni var mı ya...

-Oğlan zevkinde, keyfinde. Ahretliği de nikâh etmiş. Kumkapı'da Tatlı Kuyu yokuşunda bir ev tutmuş. Ahretlik de piliç gibi diyorlar. Ben sordum: "Dâvayı ne yapacaksın? dedim." "Avukatlarla uyuştuk, hanımı kafese koyacağız." diyor.

-Doğrusu, bu neticeyi tahmin edemezdim.

-Hangi neticeyi?

-Sanki, meselenin böyle biteceğini.

-Zaten, birader, sen hangisini tahmin ediyorsun ki! Aceleden söz dinlediğin yok.

-Ama, sen de öyle anlatıyorsun ki, adamı öldürüyorsun. Bak elime ateş bastı. Ben sinirli adamım, birader....

BEDAVA YOLCULUK

Amerika'ya gelen genç bir Fransız kızı parasını tüketir ve dönüş parasını nasıl bulacağını kara kara düşünmeye başlar. Bu sırada tanıştığı cömert bir gemici çözüm yolu bulur:

-Bana bak kızım. Bizim gemi bu gece demir alıyor. Seni gizlice gemiye sokabilirim ve kamaramda saklarım. Yiyecek kolay... Ben kamaraya getiririm. Yalnız... Tabii anlıyorsun, bu iş büsbütün bedavaya olmaz. Karşılığında biraz aşk isterim.

Kız, çaresiz kabul eder ve gemici onu kazasız belâsız kamaraya sokar. İşler bir hafta kadar yolunda gider. Gemicici günde iki kez kamaraya yemek getirmekte ve karşılığını alıp gitmektedir. Ama günün birinde terslik çıkar, kaptan kaçak yolcuyu yakalar. Kız, her şeyi olduğu gibi açıklayınca kaptan gülmeye başlar:

-Kızım bizim bu gemi, transatlantik değil... Yarım saatlik yola gidip gelen küçük bir araba vapuru... Cezalı билет de 10 cent'tir. Haydi ver parayı da çık git...

taşlama

Âşık Kerem, ünlü "Aslı ile Kerem" halk hikâyesinin kahramanını olarak tanınır. Divan edebiyatının etkisinden uzak şiirleri, yüz - yıllar boyunca halkın dilinde dolaşan âşık Kerem'in gerçek yaşamı üstüne bilgi yok gibidir. Birçok eski halk şairleri gibi, yaşamı masalımsı havaya karışmıştır. Onaltıncı yüzyıl âşıklarındandır.

Adamı, hayvanı tanıyıp bilmez
Vakitler gelende abdestin almaz
Ezanlar okunur namazın kılmaz
Camilere gider mimber beğenmez.

Günde seyyah eder dağ ile taşı
Aklına getirmez cehennem ataşı
Balta ile tıraş ederler başı
Şehire gelende berber beğenmez

İnsansız dağlardır senin otağın
Cahillik yoluna kaynamış yağın
Evinde bulunmaz bir kat yatağın
Kahvelere gider minder beğenmez

İçer rakıyı mest olam deyî
Konuşur eşekle dost olam deyî
İki söz bellemiş usta olam deyî
Kâmiller önünde şiir beğenmez

Sefil Kerem çeker ah ile zârı
Ana yardım etsin Yaradan bâri
Acep kim getirmiş bu sert hımarı
Koparmış yuları urgan beğenmez

Mimber : Camilerde hutbe okumak için imamın çıktığı yer.
Mest olam deyî: Sarhoş olayım diye. Kâmil: Olgun kimse.
Sert hımar: Huysuz eşek.

İLACIN ETKİSİ

-Bu ilaçları son kullandığımda, o zamana kadar yüzlerine bile bakmadığım kimselere fazla samimi davranmaya başlamıştım.

Bir kadın, doktorun tavsiye ettiği müsekkinleri neden kullanmadığı sorulunca şu cevabı verir:

BAŞPARMAK

Bir çocuk, arkadaşına başparmağını göstererek sorar:

-Biliyor musun Çinliler bu parmağı hiç kullanmazlar... ?

-.....

-Benim parmağım da ondan...

ANTİKACIDA

-Bu tüfek eşsiz bir tüfektir, çünkü Şarlman döneminden kalmadır.

-Amma da attın yahu... O zaman tüfek icat edilmemişti ki...

-İyi ya birader, onun için bu tüfek eşsizdir.

ŞİFRE

Kadın, askerdeki kocasına evlenme yıldönümlerini kutlamak için bir telgraf çekmek ister. Fakat telgraf idaresinden, savaş sırasındaki kısıtlamalardan dolayı gereksiz mesajlar göndermenin yasaklandığını öğrenince kocasına, hiçbir güçlkle karşılaşmadan, şu telgrafı gönderir:

"Ortaklığın devamını ve en uygun zamanda şirketini genişletmeyi arzuluyorum.

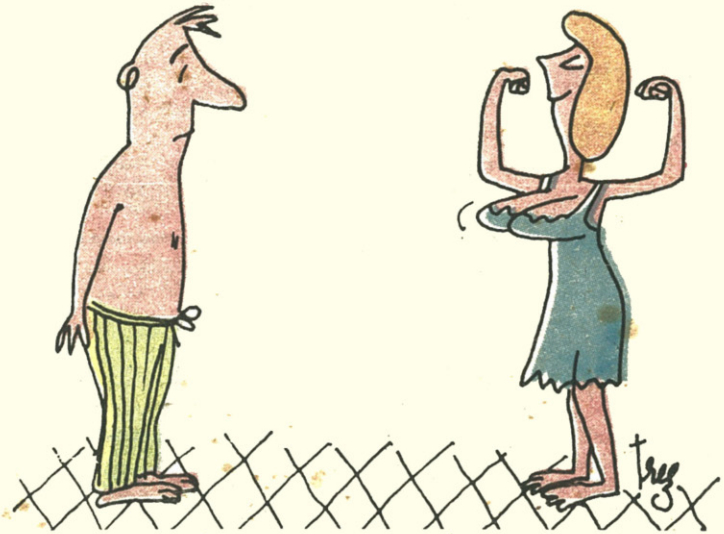
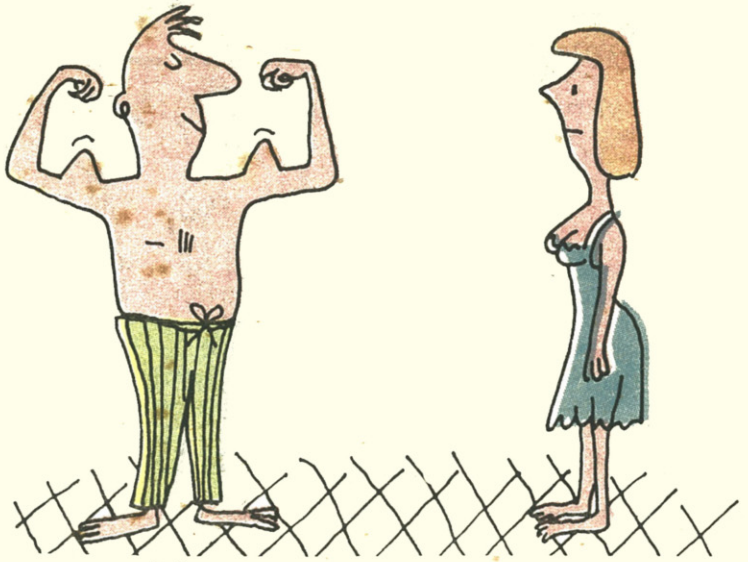
-Göz kamaştırıcı dişlerini -
ze hayranım...

-Öyle mi? Wow marka sabun
tozunda kaynatıyorum da...

"Şimdi bir itirafta buluna -
cağım, geminin batacağı fi -
lân yoktu..."

USTURA, GÜNAYDIN GAZETESİNİN HAFTALIK İLAVESİDİR

Sayın okurlarımız, Ustura, bir dünya mizah ansiklopedisi ve antoloji niteliğindedir. Usturaları biriktiriniz. Yıl sonunda, kitaplığınız için 52 sayılı bir Dünya Mizah Antolojisi elde edeceksiniz.